

Arrest

nr. 36 672 van 6 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 3 september 2006 het Rijk binnen en diende op 15 mei 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 29 september 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Litang. Op 4 september 2006 diende u hier een eerste asielaanvraag in. U ging bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(CGVS) in beroep tegen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 12 oktober 2006. Op 6 februari 2007 nam het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw Chinese nationaliteit en problemen in Tibet. U ging hierop in beroep bij de Raad van State. U keerde niet naar uw herkomstland terug maar diende hier op 15 mei 2009 een tweede asielaanvraag in. Als nieuwe elementen brengt u aan dat u de eerste keer de waarheid niet vertelde. U verklaarde dat u nooit aan de "Tibetan Children Village School" in Ladakh had gestudeerd en dat het attest dat u eerder had voorgelegd vals was. U verliet Tibet op vijftienjarige leeftijd in augustus 2000 om in India te kunnen studeren. U had tevens gelogen over de politieke activiteiten en arrestatie van uw vader en broer, en over de omstandigheden van de dood van uw moeder. Uw vader bracht u tot Lhasa. Vanaf Lhasa reisde u met een smokkelaarster. Zij bracht u echter nooit naar "Nelen Khang" in Nepal. U diende bij haar thuis te verblijven en te helpen in het huishouden. Een tijdlang volgde u Engelse les aan een instituut "English Dushun". U ontmoette een vrouw uit Markham (Tibet). Zij overtuigde u om uw eigen weg te gaan. U zei tegen de smokkelaarster dat ze u niet naar "Nelen Khang" bracht en dat u wegging, maar ze luisterde niet. U begon steeds meer bij de vrouw uit Markham te verblijven. Later gaf de smokkelaarster u wat geld omdat ze u zo lang bij haar had gehouden. Samen met de vrouw uit Markham begon u zaken te doen tussen Kathmandu en Delhi. Drie jaar later trok u naar Ladakh in India en begon u er een antiëkkraam. U hield dat open tot april 2006. Uw zaak liep goed maar u vreesde de politie. U beschikte immers niet over een verblijfsvergunning. U trok daarop naar Delhi waar u de vrouw uit Markham ontmoette. Zij raadde u aan naar het buitenland te gaan. Op 3 september 2006 arriveerde u in België. Ter staving van uw nieuwe asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een geboortecertificaat van het Volkshospitaal van Litang, een kopie van dit document, een attest van het Bureau van Tibet, een attest van het "Tibetan Youth Congress", een attest van samenwoning van de gemeente Anderlecht, en een enveloppe.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Er kan immers nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Chinese nationaliteit. Het volstaat niet om uw relaas in die zin te wijzigen dat het tegemoet komt aan de motivering in de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van 6 februari 2007. Gezien de eerder vastgestelde fraude - u verklaarde nu tijdens uw vorige asielaanvraag een vals schoolattest te hebben voorgelegd - kan worden verwacht dat u uw nieuwe versie van uw asielaanvraag voldoende kan staven. U brengt echter geen enkel begin van bewijs aan dat uw nieuwe verklaringen kan staven. U kunt nog steeds niet aantonen dat u daadwerkelijk uit Tibet, Volksrepubliek China, afkomstig bent en u legt geen enkel geloofwaardig bewijs van uw beweerde Chinese nationaliteit neer. U kunt ook niet staven dat u een hele tijd in Nepal woonde en dat u er een tijd les volgde aan het instituut "English Dushun".

U legde tijdens het gehoor bij het CGVS een geboortecertificaat neer van het Volkshospitaal van Litang ter staving van uw beweerde Chinese nationaliteit en herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China. Bij de DVZ had u er naar eigen zeggen een kopie van neergelegd. Er kan echter ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit document. Eerst en vooral dient er over te worden opgemerkt dat de kopie en het origineel niet overeenstemmen. Zo komt de stempel op de kopie veel verder buiten het afgestempelde vak dan op het origineel. Verder staat de handtekening op het originele document volledig in de stempel, terwijl op de kopie de handtekening deels buiten de stempel komt. Op het origineel komt een deel van de cijfers van de datum van uitgifte in het bovenste vak deels buiten het vak, terwijl ze op de kopie o volledig in het vak staan. Hieruit moet worden besloten dat de kopie die u oorspronkelijk bij de DVZ afgaf geen kopie is van het originele document dat u bij het CGVS neerlegde. Het is dan ook merkwaardig dat u twee exemplaren van dit document zou bezitten, waardoor de authenticiteit kan worden betwijfeld. Voorts dient te worden opgemerkt dat u bij uw tweede asielaanvraag bij de DVZ over dit geboortecertificaat verklaarde dat u een kopie neerlegde die door uw familie werd doorgefaxt en dat uw familie zo snel mogelijk het originele document zou opzenden (zie verklaring DVZ vraag 36). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat u ergens in 2007 het origineel kreeg toegestuurd maar dat u het origineel bij de DVZ niet neerlegde omdat u het had afgegeven ter vertaling (CGVS p. 5-6). Verder dient er te worden gewezen op het feit dat u dit document niet tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag neerlegde terwijl u dit had gekund. U zou er immers pas naar hebben gevraagd nadat u uw beslissing kreeg. U had echter al voordien uw familieleden gecontacteerd en zij zouden u de "hukou" (gezinsregistratieboekje) hebben doorgefaxt zodat het merkwaardig is dat ze ook niet dit geboortecertificaat opstuurden (CGVS p. 6, zie documenten eerste asielaanvraag). Tot slot dient er over dit document en over het officiële geboortecertificaat (dat u nog zou worden toegestuurd) te worden opgemerkt dat u beide documenten niet vermeldde toen u

tijdens uw eerste asielaanvraag werd gevraagd over welke identiteits- en registratiedocumenten u in Tibet, Volksrepubliek China beschikte (CGVS eerste asielaanvraag p. 3, tweede asielaanvraag p. 5-6). Tevens dient te worden opgemerkt dat, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, vervalste documenten in de Volksrepubliek China schering en inslag zijn en dat echte documenten soms op onrechtmatige wijze worden afgeleverd. Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat u aangaande dit document en het officiële geboortecertificaat dat u nog zou worden toegestuurd de Belgische autoriteiten opnieuw op een intentionele wijze probeert te misleiden. Aangaande het officiële geboortecertificaat dient ook nog te worden opgemerkt dat het uitermate bevreemdend is dat u dit document drie jaar na uw eerste asielaanvraag nog niet kunt neerleggen en dat het u nog dient te worden toegestuurd. U verklaarde dienaangaande trouwens dat uw familie dit document misschien nog moest verkrijgen (CGVS pp. 5-6).

Aangaande de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Chinese nationaliteit dient nog te worden opgemerkt dat, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, er in regio's buiten de Volksrepubliek China ook etnische Tibetanen wonen met een gelijkaardige cultuur en religie. Cultureel Tibet is immers groter dan de Tibetaanse gebieden in China en omvat ook Ladakh en Sikkim in het noorden van India, Bhutan en het noorden van Nepal. U maakte gezien bovenstaande opmerkingen niet aannemelijk als Tibetaanse ballinge in India te hebben verbleven.

Gezien er nog steeds geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Chinese nationaliteit en uw herkomst uit de Volksrepubliek China dient het CGVS vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige documenten vermogen evenmin de appreciatie van uw asielrelaas door het CGVS in de positieve zin te wijzigen. Het attest van het Bureau van Tibet vormt louter een begin van bewijs vormt van uw Tibetaanse origine die niet door het CGVS wordt betwist. Dit document staft echter geenszins uw beweerde Chinese nationaliteit. Het attest van het "Tibetan Youth Congress" vormt louter een begin van bewijs van uw activiteiten voor deze organisatie maar is geen bewijs van uw Chinese nationaliteit. Over dit attest dient tevens te worden opgemerkt dat het duidelijk een standaardattest is waarop uw naam en een verwijzing naar uw persoon enkele keren met de hand werden ingevuld. De enveloppe vormt een begin van bewijs dat u post ontvangt uit de Volksrepubliek China.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich op de "Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout".

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval nu verzoeker meent dat "De door het CGVS aangehaalde weigeringsmotieven zijn niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag."

2.4. Wat betreft de aangevoerde schending van “het zorgvuldigheidsbeginsel” dient de Raad vast te stellen dat verzoeker dit onderdeel van het middel geenszins uitwerkt, terwijl onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster roept een “*Schending van art. 1, sectie A. §2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951*” in. Verzoekster meent dat “*De door het CGVS aangehaalde weigeringsmotieven zijn niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag.*”

3.2. Verzoekster erkent dat het asielrelaas in het kader van haar eerste asielaanvraag gelogen was doch volhardt van Chinese nationaliteit te zijn. Ze zou na haar vertrek uit China eerst in Nepal en vervolgens in India gewoond hebben en er handel gedreven hebben. Ze is naar Europa gereisd omdat zij in India geen verblijfsrecht had, er werd lastiggevallen door de politie en het was “*moeilijk te leven in India*” (gehoorverslag CGVS, 23.09.2009, p.4).

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt geen originele identiteitsdocumenten met foto neer ter adstructie van haar voorgehouden identiteit. In zoverre verzoekster afkomstig is van de Volksrepubliek China kan verwacht worden dat ze dit aan de hand van originele identiteitsdocumenten kan aantonen te meer nu verzoekster China zou verlaten hebben om te studeren in het buitenland en niet omdat ze hiertoe genoodzaakt was.

3.3.1. Verzoekster legde op het CGVS een originele geboorteakte neer waaraan geen geloof kan worden gehecht. Immers dit document kan bezwaarlijk het origineel zijn van de kopie van de geboorteakte neergelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gelet op talrijke duidelijk zichtbare discrepanties inzake de stempel, de plaats van de handtekening en de nummering en verzoeksters verklaringen met betrekking tot dit document kan slechts worden vastgesteld dat geen stukken werden aangebracht waaraan enige bewijswaarde kan worden gehecht. Wat betreft de kopie van een hukou die verzoekster neerlegde in het kader van haar eerste asielaanvraag, en haar verklaring in het kader van haar tweede asielaanvraag te volharden dat het een “*echt document*” betreft, dient te worden vastgesteld dat dit stuk reeds beoordeeld werd en in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag en de Raad in casu niet bevoegd is om de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag te herbeoordelen in onderhavig beroep. Het kan niet de bedoeling zijn om via een tweede of latere asielaanvraag kritiek uit te oefenen op een beslissing genomen in het kader van een vorige asielaanvraag, indien deze kritiek reeds kon worden aangevoerd in het kader van een beroep tegen deze vorige asielaanvraag. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekster dienaangaande geheel onwetend is en inhoudelijke bepalingen en incorrectheden van de hukou niet minimaal kon toelichten (gehoorverslag CGVS, 23.09.2009, p.3, “*Ik weet daar niets van van zo’n dingen*”). De neergelegde stukken komen gelet op voorgaande vaststellingen klaarblijkelijk frauduleus voor, temeer daar uit het administratieve dossier blijkt dat “*Vrijwel alle ambtelijke Chinese documenten kunnen vervalst worden of door omkoping verkregen worden*” en dat “*vervalste documenten schering en inslag zijn in China.*” (Cedoca, cn2007-066w). Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor het niet aantonen van haar identiteit, noch voor het neerleggen van frauduleuze documenten. Verzoeksters voorgehouden Chinese nationaliteit kan dan ook geenszins overtuigen.

3.4. Aangezien verzoekster haar voorgehouden Chinese nationaliteit niet aannemelijk maakt kunnen haar asielmotieven als Tibetaanse van Chinese nationaliteit, zonder verblijfsrecht in India, evenmin overtuigen. Wat de overige neergelegde stukken betreft dient te worden vastgesteld dat, in zoverre aan deze stukken geloof kan worden gehecht, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht opmerkt dat hieruit evenmin verzoeksters Chinese nationaliteit kan blijken, maar hoogstens haar Tibetaanse etnie en eventuele activiteiten voor het "Tibetan Youth Congress". Verzoekster beperkt zich ten slotte in het verzoekschrift tot het louter herhalen van haar voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de correcte bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.5. Ten overvloede kan worden benadrukt dat verzoekster geen aannemelijke verklaring biedt voor haar leugenachtige verklaringen en het invoeren van een totaal verzonnen asielaanvraag in het kader van haar eerste asielaanvraag, wat haar algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuithaalt. Dat zij "luisterde naar advies van anderen" (gehoorverslag CGVS, 23.09.2009, p.2) kan het afleggen van bedrieglijke verklaringen niet vergoelijken. Verzoekster is immers verantwoordelijk voor de verklaringen die zij zelf aflegt en zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS werd uitdrukkelijk gewezen op het belang van haar verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen de bedrieglijke verklaringen niet toedekken.

3.6. Waar verzoekster meent dat zij "hoedanook het voordeel van de twijfel" geniet kan dit voordeel slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Dit is in casu geenszins het geval. Verzoeksters handelwijze, met name het neerleggen van frauduleuze documenten en het invoeren van een verzonnen asielaanvraag, komt ontegensprekelijk bedrieglijk voor. Haar asielmotieven kunnen derhalve geenszins overtuigen.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "Bij een eventuele terugkeer naar haar land" vrees verzoekster "het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door Chinese politiemensen. Verzoekster vrees dat haar leven in China in gevaar is, minstens dat zij aldaar geen normaal leven zal kunnen leiden."

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

4.2.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op verzoekster. Deze dient ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Dit is in casu niet het geval. Verzoekster legde bedrieglijke verklaringen af tijdens haar eerste asielaanvraag. Tijdens de tweede asielaanvraag heeft verzoekster een manifest vervalste geboorteakte neergelegd. Immers verzoekster had uitdrukkelijk verklaard dat de kopie van de geboorteakte neergelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken de kopie was van het originele document neergelegd op het Commissariaat-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster toont niet aan afkomstig te zijn uit de Volksrepubliek China. Ze maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in China of haar beweerde Chinese nationaliteit. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK